

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984753664/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

den forretning, du har gjort, og de mange penge, du har tjent i dag.»

Da la Laursen gaffelen fra sig, rasende over, at den formodede fortjeneste skulde medføre en forpligtelse til at være i godt humør, og han begyndte at skælde ud med en mund, der var fuld af væmmelse — al torsken var tygget ud —: »Du er jo tosset, kælling! Har jeg tjent penge? Hvad rager det dig! Er er det dig, der gør forretninger, eller er det mig! Hvad din -- -- hæv!»

Selvfølelsens øjeblik var udløbet. Hun vilde alligevel hellere trædes på i lavshed, som hun var mest vant til.

»Ja ja, jeg skal heller ikke — sæt dig bare ned og spis videre. Smager den ikke godt, den torsk, hvad faer?»

Hun logrede ydmygt med øjnene, men han gennemskuede straks knebet: Nu skulde torsken indeholde en forpligtelse til godt humør, da det andet ikke gik — jo, hun skulde nok hente det et eller andet sted fra!

»Kan jeg få lov til at være for dig, hvad, kan jeg, din forbandede -- --!»

Det var ikke ord længere, kun primitive dyrelyd. Han rutsjede i et øjeblik tilbage gennem udviklingen helt ned til det ældre dyremenneske, hos hvem den begyndende sjæl sloges brutalt med den oprindelige, dyriske vildskab, det gjorde forretningsmanden Laursen, hvis spekulationer forbløffede folk langt borte, medens den lille by kun bade en tilnærmelsesvis anelse om tallenes størrelse.

»Nu skal jeg gå,« sa hun, »det er din egen kone, du ikke kan tåle at se, men nu går jeg.»

»Nej, du blir her, hører du!« stampede han. »Hvor er den sødsuppe, jeg skal høre?»

Hertha kom med den, hendes hænder rystede lidt, men øjnene var rolige.

Vilhelm gik ud i Butikken, frøken Hansen kom ind.

»Er der noget varmt til frøken Hansen?»